

me til en foreløbig Løsning paa Valgtribunerne, naar vi kunne henpege til en saadan Kjendsgjerning som denne, at Finantsloven er negtet. Derfor skulle vi vel passe paa at fremdrage det som det egentlige Standpunkt, hvorpaa vi staa, og hvorfra vi bedst ere i Stand til at føre Kampen, idet vi bestemt benegte, at der strides om en Theori eller om, hvorvidt man vil stille sig med eller imod Ministeriet. — Jeg kunde ogsaa nok uden at gjøre mig skyldig i en egentlig Gjentagelse sige Noget om, hvorledes den Konflikt er opstaaet, og hvorledes den formentlig kunde været undgaaet, men det anser jeg under de nuværende Forhold for unyttigt. Foreløbig er der ikke Andet, at gjøre end at slaas. Lad os haabe og love, at den Kamp, der skal føres, maa blive ført aaben og ærlig, uden at vi miskjende hinandens Bevæggrunde og Hensigter, og uden at den ene Part negter den anden den Fædrelandsfærlighed, som den fordrer for sig selv.

Formanden: Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har havt Ordet to Gange i denne Sag, men han har begjært det paany. Jeg tør forudsætte, at Thinget giver sit Samtykke dertil, og skal under denne Forudsætning give det ærede Medlem Ordet.

Berg: Jeg begjærede Ordet igaar for en personlig Bemærkning. Det sidste Tillæg hørte den ærede Formand ikke, og jeg maa derfor maaske, da Thinget nu har tilladt mig at sige et Par Ord, benytte Leiligheden til nogle andre Udtalelser i det Haab, at jeg ikke derved skal udsætte Forhandlingens Afslutning i dette Møde.

Formanden: Det ærede Medlem har faaet Ordet og kan selvfølgelig benytte det i fuld Udstrækning. Smidlertid, i Fald det ærede Medlem agter at holde et længere Foredrag og meddeler mig denne Hensigt, vil jeg ganske vist finde det hensigtsmæssigt ikke at blive saa længe ved. Det er henstillet til det ærede Medlem.

Berg: Jeg ønsker kun at holde et kort Foredrag, hvis vi kunne ende i dette Møde.

Formanden: Der er Udsgt dertil. Det ærede Medlem har Ordet.

Berg: Det er en mærkbarlig Mand, forekommer det mig, der har været udbredt over en Del af de Forhandlinger, som have været førte i disse Dage. Derfom man tænker sig tilbage til 1849 og sammenligner denne Mand med Manden i 1849, vil man vistnok forbauses. Jeg tror, at, dersom vi skulde afstemme 5te Juni Grundloven i dette Dieblik, vilde den faae flere Protestanter end i 1849; saaledes er Forholdet forandret. De ærede Medlemmer for Præstø Amts 1ste Valgkreds

(Scavenius) og Njebenhavns Amts 5te Valgkreds (Solstein-Ledreborg) kan jeg forstaa; deres Stilling er temmelig klar — de have ikke, saa vidt jeg kan skjønne, forandret Standpunkt i de senere 6 til 9 Aar, og deres Glæde i en vis Forstand ved den nærværende Situation kan jeg ogsaa forstaa; thi deres Parti, som for nogle Aar tilbage var meget tyndt, er blevet meget betydelig forstærket. De samme Theorier om det konstitutionelle Kongedømme, de samme Begreber, som man da fremsatte fra et vist Partis Side, og som bleve saa stærkt bekæmpede fra flere ærede Talere ved Binduet og Andre, ere nu meget energisk optagne af dem, der for nogle Aar tilbage vare deres Modstandere. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at f. Ex. den ærede Justitsminister har udtalt Lærdomme angaaende det konstitutionelle Kongedømme, som ikke den saakaldte Augustforening nogensinde har fremsat, og det er i høi Grad af psykologisk Interesse at se, hvilken Udvikling saaledes enkelte Medlemmer kunne undergaa i Løbet af nogle Aar, især naar der indtræder visse Omstændigheder. Jeg ser ikke rettere, end at enkelte Medlemmer i Løbet af nogle Aar ere skredne bort fra deres tidligere Opfattelse af Forfatningen. Jeg kan altsaa forstaa hine Medlemmer og deres Glæde over, at Stillingen er bleven saadan, at de have faaet en saadan Pagt med dem, der tidligere stillede sig paa en anden Maade. Dette gjælder med Hensyn til Kongedømmets Betydning og med Hensyn til alle lignende Spørgsmaal. Der er en Mærkelighed ved Forhandlingen her, og denne Mærkelighed har Ministeriet givet Anledning til. Ministeriet siger: Vi møde paa Kongens Bud for nu at foretage denne Kamp med Folkethinget. Det er en Bending, man giver det, som om man vilde stille Kongen i Spidsen for den Kamp, der skal foregaa i Landet, og dette Skin maa den Kamp ikke faae. Den konstitutionelle Konge og Folket føre aldrig Krig med hinanden; de ere aldrig uenige — thi Kongen staa som uansvarlig —, men vi kunne føre Strid med den ansvarlige Regjering, og den have vi Strid med for Diebliffet; det er Regjeringen, der fører os ud til Valgkamp, og den, der bærer Ansvar. Det er min Overbevisning, at, som Stillingen er, kan Regjeringen bære Ansvar for Opførelsen, saafremt den erklærer, at det har Noget at betyde at spørge Folket; men kommer man og siger: Det har Intet at betyde; kommer Regjeringen gjennem et af dens Medlemmer og siger: Det er ligegyldigt, hvad Folket svarer; vi gjøre, hvad vi ville, saa er denne Operation ikke forsvaret, saa er det i mine Dine et Misbrug af Opførelsesparagrafen, og saa er det Mangel paa Agtelse for Folket at lade det foretage en saadan Valgbevægelse, en saadan Kamp, naar Udsaldet Intet skal have at betyde. Jeg kan altsaa kun erklære mig enig i et saadant Skridt eller forstaa det, konstitutionelt taget, naar Regjeringen, samtidig med at den foretager